

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) **Første appelanbringende** om en tilsidesættelse af artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), Domstolens praksis om denne bestemmelse og begrebet »sammenhængende og vedvarende overtrædelse« såvel som en tilsidesættelse af de gældende processuelle regler om bevisbyrde og bevisbedømmelse.

Den appellerede dom indeholder fejl med hensyn til bedømmelsen af de beviser, som Kommissionen har fremlagt, for over for ASPLA at anvende begrebet sammenhængende og vedvarende overtrædelse såvel i forhold til selskabets påståede deltagelse i overtrædelserne vedrørende sektorerne for åbne sække og block bags, som i forhold til ASPLA's kendskab til ulovlig adfærd, som fandt sted i undergrupper, som selskabet ikke deltog i, og inddragelsen af sådan adfærd i en »generel kartelordning«.

- 2) **Andet appelanbringende** om en retlig fejl, idet Retten fandt, at argumentet om, at de salgstal, som var taget i betragtning med henblik på udmåling af den bøde, som ASPLA er blevet pålagt, var ukorrekte, er blevet fremsat for sent. Subsidiært er dette argument direkte forbundet med en ufravigelig procesforudsætning, idet Rettens manglende bedømmelse heraf i sig selv udgør en retlig fejl.

Hvad angår det principale anbringende har Retten begået en fejl, fordi argumentet ikke udgør et nyt anbringende men en udvidelse af et allerede fremsat anbringende, og fordi den anvender salgstal for koncernen Armando Álvares i stedet for salgstal for ASPLA for at udmåle bøden.

Hvad angår det subsidiære anbringende bunder den retlige fejl i det forhold, at Retten ikke har bedømt omfanget af den begrundelsespligt, som påhvilede Kommissionen i forbindelse med metoden for beregning af grundbeløbet af den bøde, som ASPLA er blevet pålagt.

Appel iværksat den 25. januar 2012 af Armando Álvarez, S.A til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. november 2011 i sag T-78/06, Álvarez mod Kommissionen

(Sag C-36/12 P)

(2012/C 89/25)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Armando Álvarez, S.A. (ved abogados E. Garayar Gutiérrez og M. Troncoso Ferrer)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. november 2011 i sag T-78/06, Álvarez mod Kommissionen, ophæves, og følgelig annulleres Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig af 30. november 2005 i sag COMP/F/38 354 for så vidt Armando Álvarez, S.A. er blevet pålagt et ansvar.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) **Første anbringende** om en retlig fejl og om en tilsidesættelse af retten til forsvar i forbindelse med bedømmelsen af, om appellanten kan pålægges ansvaret for overtrædelserne.

Retten pålægger Armando Álvarez ansvaret for overtrædelserne i selskabets egenskab af direkte deltager i kartellet, idet den herved ikke blot tillader nye anbringender, men også andre grundlag for at pålægge et ansvar end dem, som fremgår af den anfægtede beslutning. Retten afviser desuden argumenterne fremsat i forbindelse med søgsmålet, idet den finder, at de ikke er tilstrækkelige til at afkræfte formodningen om, at Armando Álvarez faktisk har udøvet kontrol over sit datterselskab. Kommissionen opstiller imidlertid i beslutningen ingen formodning om, at kontrollen over datterselskabet faktisk blev udøvet af appellanten, hvorfor det ikke tilkom sidstnævnte at afkræfte denne formodning, idet Kommissionen fuldt ud bar bevisbyrden herfor.

Retten har herved begået en fejl ved anvendelsen af begreberne deltagelse i overtrædelserne og pålæggelse af ansvar for den samme og har tilsidesat appellansens ret til forsvar.

- 2) **Subsidiært anbringende** om en manglende begrundelse med hensyn til argumenterne vedrørende Armando Álvarez' manglende faktiske kontrol over Aspla.

Subsidiært, og dersom teorien om, at Armando Álvarez direkte kan pålægges ansvaret for den adfærd, som er i strid med artikel 101 TEUF godtages, og formodningen om et moderselskabs ansvar for sit datterselskabs adfærd, mod forventning, anvendes, begrænser Retten sig til at fastslå, at argumenterne fremført af Armando Álvarez ikke rejser tvivl med hensyn til selskabets ansvar uden at undersøge de argumenter, som reelt er blevet fremført under annullationsøgsmålet. Rettens dom er således behæftet med en betydelig begrundelsesmangel.